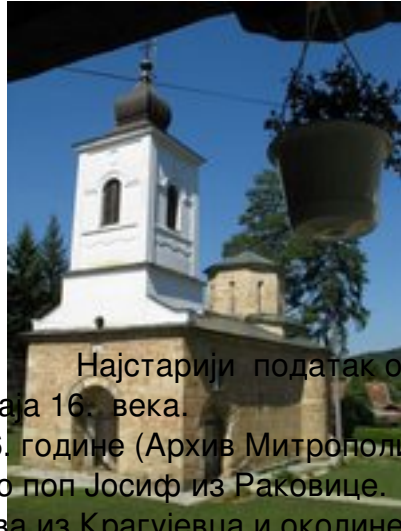

ДРАЧА – Свети Никола

Адреса: Манастир Драча 34204

Дивостин

телефон (034) 562-379

Најстарији податак о овом манастиру сачуван је у

Врдничком поменику с краја 16. века. Други податак је из 1726. године (Архив Митрополије београдске), одакле се види да се у Драчи учио и замонашио поп Јосиф из Раковице. Трећи је из 1731. године. Те године је као делегат свештенства из Крагујевца и околине, на црквено-народном сабору у Сремским Карловцима, присуствовао игуман Леонтије, старшина манастира Драче.

Историја, архитектура, сликарство

Комплекс манастира Драче налази се десетак километара западно од Крагујевца, у котлини Драчке реке, на падинама брда Рујевице. Према предању, на месту садашње цркве постојао је средњовековни храм подигнут крајем XIV века, у коме је живео и умро светогорски монах и светитељ, преподобни Јов. Да није реч само о народној традицији, сведоче остаци гроба монаха Јова из Прекопече код цркве; трагови старијих фресака испод живописа из 1735; године: врло кратко време подизања данашње цркве у време Станише Млатишуме, од 27. маја до 6. октобра 1734, што не може бити ништа друго него обнова. Драчу познају и турски пописи XVI века, као манастир Светог Николе код села Драчице у нахији Лепеници.

Током XVIII и XIX века манастир је значајан духовни и културни центар овог дела Србије. У време Кочине крајине монаси Драче били су на страни Аустрије, па се и сам Коча Анђелковић у њему једно време крио, због чега је манастир тешко страдао. Нешто касније, у првој половини XIX века, Тома Вучић Перишић обновио је манастирске конаке

и саградио двоспратни звоник на западном делу цркве. Неколико година, у трећој и четвртој деценији XIX века, Драча је била мирска црква, да би 1845. потпала под управу манастира Враћевшнице, и у том статусу била до 1851. године. Од 1958. године, када управу преузима игуманија Јелена (Јокић), Драча је женски манастир.

Црква у Драчи, по својој основној концепцији, склопу, распореду простора и декоративној обради фасада припада закаснелим одјецима моравске архитектуре. Основа је издуженог облика, са јасно израженом припратом, наосом и олтарским простором. Бочно су постављене певничке апсиде, које полукружно излазе у равни подужних зидова. Изнад централног простора уздиже се осмострана купола. Припрата на западном делу цркве је правоугаоне основе засведена полуобличастим сводом, који је са северне и јужне стране прихваћен преломљеним луцима. Са јужне стране је акросолијум са гробним саркофагом преподобног Јова. На западном делу је улазни портал са сликаном лунетом и фреском светог Николе. Црква је са свих страна оплаћена правилно тесаним квадерима од жућкастог камена пешчара. Између водоравних редова квадера постављен је по један ред опека, који се смењују до кровног венца. Врло лепа структура штокованог камена и полихромија материјала фасадама дају сликовит ефекат.

У XIX веку са западне стране дограђен је спратни звоник. У приземном делу је мањи трем са великим лучним отворима, засведен крстастим сводом, а на спрату квадратни простор за звона. Торањ је конципиран као барокно здање и истиче се својом висином и виткошћу.

